

[Mejdahl]

I Venstre er vi ikke sindede at medvirke ved lovforslagets gennemførelse. Vi er af den opfattelse, at opgaverne skal løses så tæt på borgerne som vel muligt, og det gøres ikke ved at samle en del af amternes opgaver i centraladministrationen. Alle centraladministrationens gode sider ufortalt tror jeg, at det vil være at gøre regning uden vært at tro, at centraladministrationen er en bedre garant for de små, lokale sygehuse end amtsrådene.

Fremskridtspartiet gør sig efter min opfattelse skyldig i en misforståelse i sin iver efter at argumentere for forslaget ved at sige, at erfaringerne har vist, at udlægningen af særforsoegen til amtskommunerne var en fejltilstand, og at de offentlige gymnasier skal være statsskoler. Netop på disse to områder har amtskommunerne bevist, at de kan løse opgaverne på en bedre måde, end staten gjorde det.

Nu skal det hele ikke være kritik. Fremskridtspartiet rører ved nogle centrale spørgsmål. Venstre er enig med Fremskridtspartiet i, at vi i al offentlig administration skal undgå dobbeltfunktioner. Vi er også enige i, at vi i langt højere grad, end tilfældet er i dag, kan bløde de til tider stive kommunegrænser op. Samarbejde over kommunegrænserne er et af nøgleordene i det fremtidige kommunestyre. Det gælder både i primær- og i amtskommunerne. Kommunegrænser skal være led, ikke mure. Det er vist amtsborgmester Erling Tiedemann, der er citeret for dette synspunkt, og det deler vi i Venstre.

De citerede udtalelser fra enkeltpersoner, som står i bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg ikke kommentere. Det er mit indtryk, at det tit er, fordi man er uenig med enkelte amtsrådsmedlemmer eller amtsrådsgrupper, når man rundt omkring hører utilfredshed med amtskommunerne. Og den situation undgår man selvfølgelig ved at nedlægge amtskommunerne.

I Venstre mener vi, at forslaget går den forkerte vej. Det, det drejer sig om, er at skabe ro om vor kommunestruktur. Vi vil gerne være med til at se på, hvilke opgaver der kan flyttes fra centraladministrationen ud til amterne, og hvilke der kan flyttes endnu længere ud til primærkommunerne, eksempelvis zoneløvsadministrationen.

Og så gælder det om, at vi giver vore amtsråds- og kommunalpolitikere det styringsværktøj i hænde, som er nødvendigt for dem til at

løse opgaverne. Opgaverne er store, og de bliver større endnu. Vi har brug for dygtige og ansvarsbevidste lokalpolitikere, og vi har brug for at have et godt samarbejde med dem. Det er efter Venstres opfattelse den vej, vi skal gå, og ikke den, Fremskridtspartiet anviser.

Det sidste lovforslag, nr. L 233, kan der jo også føres en lang diskussion om. Det er spørgsmålet om at nedlægge statsamterne. Ja, hvorfor ikke, når vi nu er i gang?

I Venstre er vi af den opfattelse, at vi løbende skal vurdere, hvor opgaverne løses bedst, for det er, hvor de løses bedst, de skal placeres. Vi har ingen aktuelle planer om at lægge flere opgaver ud til statsamterne. Vi synes også, at de opgaver, som ligger der, løses på en god måde.

Vi tror ikke, det bliver bedre og billigere at placere alle familieretlige sager i byretten. Som det er i dag, er der valgmulighed mellem en domstolsbehandling eller en administrativ behandling i statsamtet.

Hvad tilsynet med kommunerne angår, er der måske nok lokalpolitikere, der kunne ønske sig Indenrigsministeriet som tilsynsmyndighed i håb om, at man i Indenrigsministeriet ikke læser så mange lokalaviser, som de amtslige tilsynsråd gør. For os i Venstre er det ikke begrundelse nok for at ændre på tingenes tilstand. Det lokalkendskab, som tilsynsrådene har, ikke mindst i kraft af at der sidder amtsrådsmedlemmer i tilsynsrådene, har ved mange afgørelser haft stor værdi.

Sammenfattende skal jeg på Venstres vegne afvise de tre forslag med de begrundelser, som jeg her har anført – positive og negative imellem hinanden.

(Kort bemærkning).

Henning Rasmussen (S):

Indenrigsministeren sagde i sit indlæg, at der var sket en udvikling, der gjorde, at det ikke længere var så nødvendigt at opretholde Hovedstadsrådet. Nu gentager hr. Mejdahl det og siger, at siden 1973 er der sket så meget, som gør, at det i dag er rimeligt at foreslå, at Hovedstadsrådet nedlægges.

Jeg vil godt læse et par korte citater fra de bemærkninger, som den daværende indenrigsminister kom med til sit lovforslag nr. L 31 i samlingen 1983-84. Der står:

»Det er regeringens opfattelse, at der med den foreliggende betænkning er tilvejebragt et